

Bedřich Smetana (1824–1884)

Heslo I – II JB 1:123 (1882) na text Josefa Srba-Debrnova (1836–1904)

Modlitba JB 1:120 (1880) na text Josefa Srba-Debrnova

Tři jezdci JB 1:84 (1862) sóla: Vlastimil Tichý, Lukáš Baumann, Pavel Zajíc

na text básně Jiljího Vratislava Jahna (1838–1902) *Tři jezdcové* (1860)

Píseň na moři JB 1:106 (1876–1877)

na text z básně Vítězslava Háška (1835–1874) *Černý prapor* (1867)

Naše píseň JB 1:125 (1883) na text Josefa Srba-Debrnova

Zpívá mužský pěvecký sbor Lásky opravdivá,
řídí Jan Špaček

Heslo I – II

Vše, co touhou drahé nám
blaha přáno budiž vám.

Modlitba

Bože věčný, mocný králi,
otevři své lásky zdroje,
milostivá ruka tvoje
mír a blaho uděl nám!
Štítem buď nám, zdrojem síly,
svorný duch ať stále kvete,
nepřítel jež nerozmete,
uved' nás ve slávy chrám!

Tři jezdci

Tři jezdci pádí z Kostnice,
jak by je štvaly vzteklice,
a jejich spěch a jejich vztek
sprovází teskně Rýnu jek.

Zpět do Čech mužové ti jdou,
zpět s pomsty věštbou
strašlivou.

Hlas jejich jako bouře lká —
jen noc mu slouchá divoká —
ted' bázlivě — ted' bujně zas
odnáší vítr dál ten hlas.

„O Jene, lípo skácená,
kam prchne věrná včelka tvá?“
„Tak pochována sláva tvá
a ty chceš mlčet, vlasti má?“
„Ač mám jen hrstku popele,
v ní nesu nástroj mstitele.
Z ní šlehne plamen divoký
a k boji vyštve otroky.“ —

Tak třetí z nich se hrdě smál
a s bleskem v závod pádil dál
a řeky pláč a větrů kvíl
se jeho hlasem probudil.
Jen jejich píseň divoká
ted' hlídá tam hrob proroka.
On sám však v nový dal se let
a s jezdci spěchá do Čech zpět!

Píseň na moři

Haló! Již plachty napněte,
stožár utužte lanem,
již kotva z tůně zvednuta,
a větrů přízeň pánem.
Tak vesele hrá korouhev,
moře tak jasno, blaho,
nuž ke kormidlu, k slenici —
haló! haló!

Jen ještě pohled k přístavu!
Tam s bohem! Kynou šátky,
tam čapky letí — nuž adé,
necht' loučení čas krátký!
Tam slzu vidím dokona,
jež roší tváře blaho,
ej vína sem, ať zavzní zpěv —
haló! haló!

A nyní počnem vesele:
jak réva barví břehy,
jak blednou města, vesnice,
jak vzduch tu plný něhy.
A jak to moře modravé,
v něm houpem se tak blaho,
to teprv ducha rozpíná —
haló! Haló!

Hle, zmizel kraj, a moře skvost
již bez hranic a mezí —
pod nebem druhá nebes bář,
zem bez pouta a stezí!
Aj, jak to mysl rozhřívá —
tak cítíme, co blaho!
tu píseň teprv z plna zní —
haló! Haló!

Aj hle, ten ostrov rozmilý,
jak vynořil se z pěny!
Tam kormidlem ted' zavesluj —
jakt' mocně rozložený!
Hle, již nám v ruce tleskají,
zrak zničený tak blaho:
nuž čapky vzhůru, vítejte —
haló! Haló!

Naše píseň

Zahrajte dnes píseň zvučnou,
příchozím všem na zdraví,
ať se k našim radovánkám
dívký s hochy dostaví!

Ve proudu když kolotavém
švarná mládež závodí,
nejvíce jí z písni českých
polka, naše polka lahodí!

Krokem volným dále
spěli druhdy naši předkové,
bujarou si polku českou
zalíbili vnukové.

Polka krev nám rozehřeje,
žárem líce budou plát,
dokud páni muzikanti
veselou nám dnes budou hrát